

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Argumentvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

ARGVMENTVM.

Abrahamus, magnus ille gentium præfertim fidelium pater, Saram pulcherrimam iuxta & prudentissimam duxit uxorem. Cæterum vt pleræque, quas Sacra Pagina celebrat, venustissimæ mulieres steriles euasere: sic & hæc pœnè v(que ad vltimam senectutem, vteri spem omnem abdicarat. Quare (vti tum ferebant mores,) ex Agar Ægyptiâ ancillâ Abrahamus genuit Ismaëlem; & id quidem Saræ consilio, quæ inde sperabat promissam Abrahamo suo Abrahamiæ stirpis gloriam. Vel rectè arctius sibi vt deuinciret, quam dono acceperat à Pharaone: & vt Philo censet, ad veri Dei cultum verbo, & exemplo suo, forte & miraculo ac Pharaonis flagellis traduxerat. Cuius filio inter postgenitos Adæ primo omnium à Deo nomen sit inditum, & hoc Ismaël, id est Deus audiuit, nempe preces Agartum exfulis & grauidæ. Simul ob Abrahamæ merita illi filium donauit, quod alijs illustribus viris vt Isaac, Sampson, & Ioanni Baptistæ euenit. Qui vnâ cum parente Abrahamo iam annorum 99. circumcisus est; vbi mater redux ab exfulio, Angeli monitu sese heræ obsequio submisisset, & pristinâ morum innocentiam sibi obstrinxisset. Hic ergo tantisper Abrahamo præ cæteris, quos ex Ceturâ alijsque ancillis procrearat liberis, erat in delicijs, quem oculis, quem sinu ferebat

)(v donec

donec anno suæ ætatis centesimo , Abrahæ
Isaacus è Saræ gremio , ceu vtriusque risus &
inopinum gaudium , cum spe amplissimæ stir-
pis effloruit : è quo pulcherrimus ille fructus
in IESV olim tandem ematuresceret. Demum
post tertium annum (vti tum erat moris) vbi
iam tandem Isaac nutricis vbera & lac abdicat,
Abraham opiparum instruxit conuiuium , eò
quod tum quasi viuere inciperet , eumque suis
amicis vitalem ostenderet , ne partu supposito
(vt acute docet Chrysostronus) adulterinum
nomen , præsertim si foret vnica proles , suspi-
cetur ; vbi palàm quisque cereret in matre
lactis fontes supprimi.

Vt autem vidit Ismaël tanto cum parentum
gaudio Isaacum ab lacte depelli , & tam magni-
fico epulo eam diei solemnitatem , ceu alterum
natalem , celebrari ; occultâ inuidiâ , odioque in
paruulum fratrem exarsit , atque adeò eum cœ-
pit sannis & sibilis excipere , diuexare , & iniu-
rijs contumelijsque incessere. Eò magis quod
licet ipse iam annos 12. natu grandior , tamen
excideret nobilissimâ illa primogeniti præroga-
tiuâ , & principè inter fratres dignitate : ne quid
dicam de felicissimâ Isaciæ stirpis in posteros
propagandæ gloriâ. Quæ omnia eum in tam
improbum ludum , & quasi puerile bellum im-
pulerunt. Sic Paulus ad Galat. 4. v. 9. duellum
eludo hoc explicat. Et Regum c. 2. ludere eos
iubet Ioab , qui seria pugnâ se mutuis defixere
vulneribus. Porro Saræ concepta ex Ismaëlis
in Isaacum

in Isaacum contumelijs iracundia, & iustus vindictæ dolor, etiam in matrem Agar redundauit. Quis scit an non & ipsa Agar inuidiæ faces filio subiecerit, & contumaci superbiâ in doming suæ contemtum cristas erexerit; seque primi partûs gloriâ, & Abrahamiæ stirpis spe principe prætulit, & illi insultauerit. Vnde Saræ consilio iterum Agar cum suo filio iam annos septem & decem nato, in exulium depellitur ab Abraham, inuito quidem; sed cui suæ Saræ sapientissimæ mulieris & festiuissimi pueri sui Isaaci amor è paterno pectore extorserat id imperium. Panem itaque & aquæ utrem utrique (grandiusculus enim tum Ismaël.) imposuit. Quòd autem legitur apud Septuaginta cap. 21. vers. 14. *Et posuit puerum super humeros eius; sic lege, Dedit Abraham Agar panem & utrem aquæ, & posuit super humeros eius, & puerum (supple) tradidit.* Quæ tenuia vitæ subsidia in tam longinquo exulio vbi miseros iam defecerant, in Bersabee deserto ad meridiem Iudææ; Agar præ mērore & lassitudine, præsertim siti defecta, defectum abiecit filium, & ex aduerso sedens morientem coepit deplorare: Quibus in ærumnis Angelus iterum apparuit, & fontem quem luctu turbida non animaduenterat, ostendit; vnde & solis æstum & sitim temperaret. Sic demum in Arabiam abiit, vbi Ismaël ferus Hebræis *Pere* id est onager, nempe agrestis, intractabilis, soliuagus, in solitudine egit, & sub tabernaculis vitam vagam instituit: qui cum sibi vicinos oppugnaret
etiam

etiam ab omnibus ipse vicissim oppugnabatur,
nec immeritò. Cuius è progenie nulla vsquam
est, nec porrò erit gens, quàm Agarenorum, siue
Saracenorum; quæ tam latè, cum publico om-
nium periculo, & fidei excidio, orbem sit perua-
gata: vti & Abrahæ in Ismaële, promiserat Deus.
Etenim per totum Orientem Indiam vsque, A-
fricam & magnam Europæ partem, olim etiam
per Hispanias diffusa, pœne mediam orbis par-
tem Mahometis sui superstitione miserè defor-
matam occupat, & etiamnum verum in IESV
Isaacum oppugnat. Num autem ille, cui à Deo
deposcit Abrahamus pater vt viueret, æter-
nùm viuat; res incerta. Hebræi certè salutem
illi adstruunt è pœnitentiæ beneficio & perenni
diuinæ gratiæ subsidio. Perrerius tamen, Lipo-
manus & Caietanus ambigunt in Genes. cap. 17.
adscribo ergo N. L.